

Mojžišova viera

... pokračovanie z minulého čísla

VIERA UKRÝVA - vierou (Duchom Božím) ukryvaný

V minulých číslach sme sledovali Mojžišovu vieru, vieru, ktorá sa rodila v Egypte, nie vo faraónovom paláci, nie cez kurzy vedené múdrymi egyptskými učencami, v lesku a luxuse faraónovho sídla, ale v malom otrockom domčeku v rodine Amrama a Jochebedi.

Pozrime sa ešte krátko na úžasnú moc a schopnosť VIERY ukrývať - pred zrakom krvílačných démonov a po moci bažiacich služobníkov v ľudskej koži.

V živote rodičov Mojžiša, budúceho vysloboditeľa celého izraelského národa, žila "Božia VIERA" napriek ich biednemu stavu, napriek tomu, že boli v ponižujúcom postavení otrokov. Napriek tomu, že mali milión dôvodov nato, aby rezignovali, aby podľahli tomu, čo im diktovali okolnosti, tomu, čo cítili, videli, ...tomu strašnému zaobchádzaniu, ktoré sa im dostávalo od krutých a

nemilosrdných pyšných Egyptanov. Namiesto toho, aby reptali, sťažovali sa a vzdávali, oni urobili čosi lepšie -oni verili a tým umožnili Bohu, aby dal im aj celému ľudu slávneho vysloboditeľa, ktorý ukončil ich otroctvo.

Mnohí z ľudu reptali s horkosťou v duši, prevalcovaní a ponížení svojím otrockým postavením, rúhali sa, vraviac: "Kde je Boh Abrahámov, Izákov, Jakobov, ...opustil nás....?!"

Ale Amram a Jochebed', oni nie. Oni vyslovovali slová viery nad dieťaťom -nádherným chlapcom, ktorý mal byť podľa nariadenia a rozkazu faraóna zabitý tak isto ako ostatné deti.

A m r a m a Jochebed' však nepočúvali hlas diabla - hlas vraždy -hlas

faraóna, ani hlas vzdávajúcich sa otcov a matiek okolo seba, ale oni počúvali "hlas Ducha" prichádzajúci z Božích zaslúbení. Ten znel mocne a vytvoril v ich srdciach odvážnu vieru.

Znel: "Náš syn nezomrie, náš

**Zákony a Slovo prišli z inej dimenzie
- dávajú moc**

Viera bola mocnejšia, ako celé egyptské náboženstvo, mystika a politika

krásny chlapček bude žiť a Boh si ho bude mocne používať!!!"

V protiklade k satanovmu hlasu:

"A faraon rozkázal všetkému svojmu ľudu a povedal: Každého syna, ktorý sa narodí, hodíte do rieky, a každú dcéru necháte žiť."

2M. 1.22

Ráno, prv než ich vyhnali do krvopotnej otrockej práce pod nemilosrdne spaľujúcou žiarou egyptského slnka a pod ukrutne

šľahajúcim bičom otrokárov, ba aj večer, keď sa špinaví, hladní, unavení a opäť raz brutálne poníženi, vracali pod dohľadom otrokárov do svojich chatrčí, aby sa to ráno zas opakovalo, v nich neznelo: my tu skončíme, naše dieťa zomrie, naše kosti budú ležať zakopané v egyptskej zemi bez spomienky.

Nie, v nich znelo niečo iné: *"Boh nás vyslobodí, my tu neskončíme, my odtiaľto vypadneme -my budeme slobodní, Boh Abrahámov, Izákov, Jakobov*

to zmení!!!"

Viera im dala silu ukrývať Mojžiša a nebať sa dôsledkov.

Viera v to, že Boh ich dokáže ochrániť, ba aj ich dieťa pred smrťou a zúrivým neľudským hnevom faraóna.

A táto "úžasná Božia viera" sa vznášala nad Mojžišom a sladko ako éter sa vpíjala do jeho života, aby ho ním viedla a urobila schopným vykonať nadľudské dielo- vyslobodiť ľud z otroctva a spraviť z nich víťaziaci Boží ľud, ktorý prepláva oceánom času a v jeho plnosti dá všetkým národom Mesiáša -Ježiša Krista.

Všetko sa to začalo, dialo a deje dodnes iba Božou vierou a vďaka viere -vďaka tomu, že v každom okamihu dejín ľudstva sa nájdú v nejakej zastrčenej diere maličkí, nenápadní, nepatrní a na prvý pohľad bezvýznamní Amramovia a Jochebede.

Malí, ale s veľkým srdcom a dôverou v slová a zaslúbenia živého Boha.

VIERA NESIE - vierou nesený - nie vodou, ale VIEROU- DUCHOM BOŽÍM !!!

Oplatilo sa dôverovať Bohu.

Veriť Mu a nevzdávať to. Tí, čo sa miesto toho, aby verili, báli, rezignovali, sťažovali, reptali a rúhali sa- jednoducho sa vzdávali - tí prišli o svoje požehnania.

Ale Amram a Jochebed' nie.

Napriek všetkým tým spomínaným útrapám, strašným okolnostiam a podmienkam svojho otrockého údely, do ktorého sa narodili, sa oni rozhodli svojmu Bohu VERIŤ. A vďaka VIERE Boh mohol začať konať.

A VIERA priniesla Mojžišovi kráľovskú budúcnosť.

Viera aj tebe a tvojim deťom priniesie kráľovskú budúcnosť. Nie viera trasúca sa, bojzlivá,

Mojžiša po rieke neunášala voda, ale viera

plná kompromisov, zrád, snažiac sa vyhovieť "faraónovi(svetu) aj Bohu"(Amram a Jochebed nemali polovičnú, ani tretinovú, ani päťtinovú vieru, ale CELÚ VIERU, a preto dostali celého Mojžiša a nie polovicu z neho, tretinu, štvrtinu,...), ale VIERA jasná, jednoznačná, hovoriaca, vyznávajúca, smelá. VIERA, ktorá

si je celkom istá, VIERA, ktorá učinila aj Abraháma Otcom mnohých národov a učinila z neho mocného, veľmi bohatého a vplyvného muža.

*"a súc cele istý toho, že to, čo zaslúbil, je mocný aj učiť,"
Rim. 4.21*

*"A Abram bol veľmi bohatý na dobytok, na striebro a zlato."
1M. 13.2*

Áno, VIERA z nás učinila kráľov a kňazov Ježiša Krista a ona vždy dá človeku kráľovskú, vznešenú bohatú budúcnosť.

Tak, ako to urobila aj v Mojžišovom živote. Vidíš, aká mocná je tá úžasná VIERA, ktorú nám Boh spolu s Ježišom daroval? Už pracovala a kolovala nad Mojžišovým životom preto, lebo mal perfektných rodičov.

Na prvý pohľad otrokov, no v skutočnosti kniežatá v službách Najvyššieho: "TOHO, KTORÝ JE!!!"

A viera pracovala a Boh cez ňu mohol urobiť nádherné zázraky.

Vznášala sa nad Mojžišom a ukrývala ho pre zrakom a vražednými zbraňami zákerných faraónových (satanových) "žoldákov".

Nič iné ho neukrylo pred očami a mečmi egyptských superzabijakov, iba VIERA.

Zbytočne faraón zúril, zabíjal, viera ukryla Mojžiša pred jeho zlobou a hnevom

Viera človeka prenesie aj cez púšť, čo sa aj neskôr stalo

Nemalo ho čo ukryť, nebolo ho kde ukryť, Amram a Jochebed boli spočiatku zúfalí, lebo na to neboli ľudské podmienky, aby ho dokázali ukryť a zachrániť.

Mali však VIERU a naštartovali ju. A ňou -VIEROU- ho ukryvali tri mesiace...

„Vierou Mojžiš, keď sa narodil, ukrytý bol tri mesiace, od svojich rodičov, pretože videli dieťa, že je krásne, a nebáli sa rozkazu kráľovho.“

Žid. 11.23

Božie Slovo jasne vraví: VIERA ho ukryvala.

Vidíš, nebáli sa, VERILI a tým ho ukryli pred zrakom diabla a istej smrti.

Prestaň sa báť, strachovať, začni VERIŤ.

Tým ukryješ, zachrániš seba, svoje deti, svoju rodinu a všetko, čo

ti Boh dal, pred diablom a skazou, hallelujah.

Mojžiš bol ukryvaný tri mesiace v tej jedinej, skutočnej, spoľahlivej skrýši vo VIERE - a Boh, Ten sladký úžasný verný Boh, ho dokonale ukryl.

VIERA ukryva -nie intelekt, šikovnosť, peniaze, známosti, sebaľútosť,...a iné ľudské skrýše, ale Boh ukryva cez VIERU.

Bol ukryvaný tri mesiace, ale teraz prišiel čas posunúť sa vpred. Boží plán pracoval potichu, ale celkom isto.

Jeho plán vždy pracuje presne, spoľahlivo a celkom isto -preto aj my si musíme byť celkom istí ako Amram, aby sme sa stretli na tých istých vinových dĺžkach.

Bud' si istý -Jeho plán pre tvoj život celkom isto práve teraz pracuje tak, ako to bolo aj v Mojžišovom živote, a to aj vtedy, ak nemáš tak krásne veriacich

rodičov, ako mal Mojžiš.

Hlas Boží Amrama a Jochebed posunul vpred.

Nemohli ho už dlhšie ukryvať, VIERA sa pohybovala ďalej. VIERA je vždy pohyb.

Prišiel pokyn VIERY -pustiť Mojžiša dole riekou.

"A keď ho už nemohla ďalej ukryť, vzala pre neho koš z trsti a omazala ho glejovinou a smolou, vložila do neho dieťa a potom položila do rákosia pri brehu rieky."

2M. 2.3

Jochebed už jednoducho prestala mať VIERU nato, že ho nezbadajú.

Bol to pokyn VIERY od Ducha Svätého. Vyzeralo to v prvom momente bláznivo.

Zachvátil ju v prvej chvíli stav úzkosti a strachu -to krásne dieťa, ten nádherný chlapček, ten má byť

uložený do koša.

Ale keď sa upokojila, zrazu vnímala, že má istotu, že bude dobre, že toto je cesta. Prestala veriť v ukrývanie, už nemala pre ukrývanie istotu, ale Boh jej dal uistenie: urob to, pusť ho nie na vodu, ale pusť ho VIEROU a pre VIERU.

Poslušne tak urobila podľa Slova, ktorým Duch Boží prehovoril do jej srdca -de facto jej už ani nič iné neostávalo.

Urobila všetko, čo človek a matka môže urobiť pre záchranu svojho dieťaťa, maximálne všetko - vzala kôš, dokonale ho namazala glejovinou a smolou a teraz prišla tá najťažšia chvíľa: vložila dieťa do koša a pustila ho po rieke.

Odovzdala ho VIERE a cez ňu Bohu... a Boh mohol konať.

A toto robí VIERA.

Viera púšťa ľudí, veci, jednoducho všetko a odovzdáva Bohu, aby sa jej to vrátilo oveľa slávnejšie, väčšie, krajšie, silnejšie, atď. **NASPÄT!**

Ale ten, kto sa krčovitě čohosi drží zubami-nechtami, zvierá to "egoistickou pseudoláskou", lepkavo a chamtivo sa toho drží, ten to stratí a možno zahynie spolu s tým.

Vieš si predstaviť, čo by sa stalo podľa nariadenia faraónovho, keby Jochebed, milujúca matka, nevedela vo VIERE pustiť svojho krásneho synčeka nevedno kam po vode, keby nevedela pustiť a odovzdať VIERE -BOHU malého Mojžiša....?

Určite by ho bola stratila a možno by bola zahynula aj ona, Izrael by nebol vyslobodený, ...a my by sme nedostali mocného Spasiteľa Ježiša Krista, Božiu lásku, nádherné zaslúbenia, víťazný a večný život.

Ale Amram a Jochebed okrem toho, že boli úžasní, milujúci a starostliví rodičia, mali v srdci niečo

navyš, čo iní nemali.

Mali VIERU a vedeli, že VIERA veci púšťa (aj deti) a nezáväzuje, nepúta, nezotročuje.

To robil faraón (satan)....

Dôverovali Bohu a Jeho zaslúbeniam. Pracovala v ich srdci istota, presvedčenie, že Boh to, čo sľúbil, vie aj vykonať.

"a súc cele istý toho, že to, čo zaslúbil, je mocný aj učiť,"

Rim. 4.21

Nevideli koniec tejto cesty, ale ani v najmenšom nepochybovali, že Mojžiša nepúšťajú k vode, že ho nenesie voda, ale mali istotu, že ho nesie VIERA. Tíško stáli na brehu rieky a sledovali, ako sa kôš pomaly hompáľa na jej vlnách, ako mizne v diaľke.

Bolo im clivo, smutno, možno si

že Mojžiša voda unáša priamo tam, kde sa práve náhodou vyšla kúpať faraónova dcéra a práve dostávala chuť, čo ani ona sama ešte netušila, adoptovať si jedného hebrejského „otročka“, a to napriek tomu, že prestupuje nariadenie svojho vlastného otca -vraj boha na zemi- a nič jeho vnútroštátnu politiku. Oni videli svojím ľudským zrakom len to, že Mojžiš a kôš sa vzdalujú a strácajú kdesi v diaľke.

Cítili to ako stratu. Diabol, stojaci na blízku, im našepkával, že ho už nikdy viac neuvidia.

Ale VIERA v srdci a jej tichý hlas im hovoril, že sa stane niečo prekrásne, čo a ako netušili, ale sloboda, zázraky a sláva už stáli za dverami a pomaly kloпали na ne. Boh mohol začať konať, lebo niekto sa rozhodol veriť.

Viera púšťa ľudí, veci a odovzdáva Bohu, aby sa jej to vrátilo slávnejšie, väčšie, krajšie naspäť

aj poplakali, ale v srdci mali to zvláštne hrejivé teplo, tú sladkú nepochopiteľnú istotu až vzrušenie, že sa to skončí dobre - ved' Boh nie je klamár.

Zrazu videli VIEROU, nie očami, že to, čo nesie Mojžiša, nie je voda, ale Božia ruka- moc viery. A to vôbec nevedeli, ani len netušili,